

مقاله کوتاه علمی

بررسی میزان تخم‌ریزی و میزان یابی شب‌پره مینوز گوجه‌فرنگی *Tuta absoluta* (Lep.:Gelechiidae) در شرایط آزمایشگاهیابراهیم تامولی طرفی^۱، علی اصغر سراج^{۲*} و علی رجب‌پور^۳

۱- گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۲- گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز و ۳- گروه گیاه‌پزشکی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، ملایانی، اهواز، ایران.

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: seraja@gmail.com

Study of oviposition and host plant finding of tomato leaf miner,
Tuta absoluta (Lep.:Gelechiidae) in laboratory conditionsEbrahim Tamoli torfi¹, Ali Asghar Seraj^{2&*} & Ali Rajabpour³

1- Department of plant protection, Faculty of Agriculture, Shahid Chamran University, Ahvaz, 2- Department of plant protection, Faculty of Agriculture, Shahid Chamran University, Ahvaz & 3- Department of plant protection, Ramin Agriculture and Natural Resources University of Khuzestan, Mollasani, Ahvaz, Iran.

* Corresponding author, E-mail:seraja@gmail.com

Abstract

Tomato leaf miner, *Tuta absoluta* (Meyrick) is a key and dangerous pest of Solanaceous plants in Iran. Larvae of the pest cause damage on different parts of host plants including leaves, stems, and fruits. In this study, the oviposition and host plant finding of tomato leaf miner on four important plants of Solanaceae including tomato, potato, eggplant, and pepper were investigated at laboratory conditions. Based on the results, mean egg numbers of the pest on the leaves of tomato, potato, eggplant and pepper were 32.20, 17.20, 6.40, and 3.00, respectively, which were the highest on tomato and the lowest on eggplant and pepper. Furthermore, the mean egg numbers of the pest on the upper surface of the leaves of tomato was the highest in comparison with the other treatments. According to the olfactometer test, host plant finding of the females was the highest on tomato. So, tomato was the most preferred host plant for the adult moths among the tested host plants. The results of the present study can be used in integrated pest management programs of this pest.

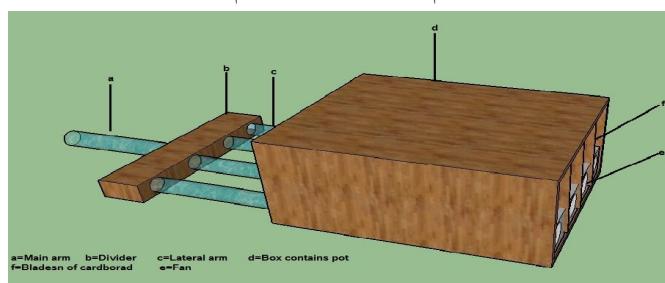
Key words: Tomato leaf miner, Solanaceae, Oviposition, Host plant finding.

Received: 8 November 2017, Accepted: 9 December 2017

شب‌پره مینوز گوجه‌فرنگی، (*Tuta absoluta* (Meyrick)) یکی از آفات کلیدی و خطرناک گوجه‌فرنگی در ایران و بسیاری از نقاط جهان است (Cheraghian, 2011). زیستگاه اصلی این آفت آمریکای جنوبی و کشور پرو است (Desneux et al., 2010). لاروهای این آفت با تغذیه از قسمت پارانشیم برگ‌های گیاهان میزان، باعث کاهش سطح فتوستتر گیاه و با تغذیه از میوه‌های آن سبب کاهش بازارپسندی محصول می‌شوند (Desneux et al., 2010). شب‌پره‌های ماده روی قسمت‌های مختلف گیاهان میزان از قبیل سطح رویی و زیری برگ، ساقه و میوه تخم‌ریزی می‌نمایند (Urbaneja et al., 2012). حشرات کامل به‌طور معمول برای شناسایی گیاهان میزان از محرك‌های مختلف نظیر محرك‌های بینایی، بویایی و چشایی استفاده می‌نمایند (Megido et al., 2014). ترجیح گیاه میزان توسط حشرات مرحله‌ای مهم در فرآیند انتخاب و جستجو برای یافتن منبع غذایی و یا مکان مناسب برای پناه گرفتن، جفت‌گیری و تخم‌ریزی است. ترجیح میزان و تخم‌ریزی یک آفت روی گیاهان مختلف در استفاده از برخی روش‌های مهم مدیریت تلفیقی آفات از جمله استفاده از گیاهان مقاوم و یا حتی استفاده از گیاهان مرجح به عنوان گیاه تله اهمیت فراوانی دارد.

(Megido *et al.*, 2014; Desneux *et al.*, 2010) میزان یابی مینوز گوجه‌فرنگی روی چهار میزان گیاهی گوجه‌فرنگی، سیب‌زمینی، بادمجان و فلفل از تیره بادمجانیان در شرایط آزمایشگاهی می‌باشد.

جمعیت اولیه شبپره مینوز گوجه‌فرنگی از مزارع گوجه‌فرنگی شهرستان شوستر جمع‌آوری و روی بوته‌های گوجه‌فرنگی (رقم اولی اوربانا- وای-۷۰۳-۲۰) در شرایط دمایی $25 \pm 2^\circ\text{C}$ ، رطوبت نسبی $60 \pm 5\%$ /و دوره نوری ۱۶:۸ (تاریکی: روشنایی) ساعت در اتاق رشد به منظور استقرار و پرورش دو نسل، رها سازی شد. در این مطالعه از چهار گیاه میزان مهم از تیره بادمجانیان شامل گوجه‌فرنگی رقم سی اچ فلاٹ (CH Falat)، فلفل رقم دماز (Demaz)، بادمجان رقم رواند درایون-۶۲۳ (Roand darioun-623) و سیب‌زمینی رقم مارفونا (Marfona) استفاده شد. بذر گیاهان گوجه‌فرنگی، بادمجان و فلفل در سینی کشت نشاء و غده‌های سیب‌زمینی به طور مستقیم در گلدان‌هایی به قطر 30 سانتی‌متر و ارتفاع 25 سانتی‌مترکشت شدند. گیاهان کشت شده در گلخانه دانشگاه شهید چمران اهواز نگهداری شدند. برای بررسی میزان تخم‌ریزی شبپره مینوز گوجه‌فرنگی از گلدان‌های حاوی بوته‌های $24-30$ برگی چهار گیاه ذکر شده استفاده شد. این گلدان‌ها به صورت دایره‌ای با فاصله 15 سانتی‌متر از هم دیگر، درون یک قفس فلزی به ابعاد $250 \times 150 \times 80$ سانتی‌متر که با توری ظرف پوشانده شده بود، قرار داده شد. 15 عدد حشره ماده بالغ تخم‌گذار $1-2$ روزه که براساس قطر شکم از قبل شناسایی شده بودند، درون قفس ذکر شده رهاسازی و پس از گذشت 96 ساعت حذف شدند. تعداد تخم‌های گذاشته شده توسط حشرات ماده روی هر میزان گیاهی ثبت شد. این آزمایش در 5 تکرار انجام شد. برای مقایسه تخم‌ریزی روی چهار میزان‌های گیاهی از تجزیه واریانس یک‌طرفه و برای مقایسه تخم‌ریزی روی سطح رویی و زیری برگ گیاهان میزان از آزمون χ^2 در نرم افزار SAS (9.2) استفاده شد. برای بررسی میزان یابی شبپره مینوز گوجه‌فرنگی از دستگاه بويابي سنج χ^2 شکل با کمی تغییر استفاده شد (شکل ۱). دستگاه بويابي سنج شامل بازوی اصلی (طول و قطر 40 و 5 سانتی‌متر)، موزع، چهار بازوی فرعی (طول و قطر 30 و 4 سانتی‌متر) و محفظه حاوی گلدان‌های گیاهان میزان به ابعاد $65 \times 40 \times 35$ سانتی‌متر می‌باشد. محفظه به وسیله سه تیغه مقوایی به چهار بخش تقسیم می‌شد، که گلدان‌های گیاهان میزان $2-4$ برگ مرکب) در بین آنها قرار می‌گرفت. در سمت دیگر محفظه فن‌های شماره 12 پارس خزر که با سرعت چهار متر بر ثانیه کار می‌کنند، قرار دارند. فن‌ها رایحه متصاعد شده از گیاهان میزان را به داخل بازوی‌های فرعی و موزع هدایت می‌کنند. از سمت دیگر حشرات ماده مینوز به صورت انفرادی در بازوی اصلی رهاسازی می‌شوند تا براساس رایحه، میزان خود را پیدا کنند. آزمایش در 20 تکرار با رهاسازی شبپره‌های $2-3$ روزه ماده و جفت‌گیری کرده در شرایط تاریکی کامل انجام شد. زمان انجام هر تکرار $30-20$ دقیقه طول کشید. همچنین برای مشاهده مسیر حرکت شبپره‌ها درون دستگاه بويابي سنج از لامپ قرمزنگ استفاده شد. تجزیه داده‌ها از روش همبستگی بین صفات کیفی و آزمون کای اسکور χ^2 با کمک نرم افزار SPSS (17) انجام شد.

شکل ۱- تصویر شماتیک دستگاه بويابي سنج مورد استفاده و قسمت‌های مختلف تشکيل‌دهنده آن (تصویر اصلی).

Fig. 1. Schematic picture of the Olfactometer system and its different parts (original).

نتایج مربوط به میزان تخم‌ریزی شب‌پره مینوزگوچه‌فرنگی در جدول ۱ و ۲ ارائه شده است. در این تحقیق بیشترین میزان ترجیح تخم‌ریزی شب‌پره‌های ماده روی برگ‌های گوچه‌فرنگی، سیب‌زمینی و کمترین میزان تخم‌ریزی روی برگ‌های بادمجان و فلفل ثبت شد ($F=37/64$; $df=3,16$; $P=0.0001$). براساس نتایج به دست آمده تعداد تخم‌های گذاشته شده توسط شب‌پره‌های ماده این آفت در سطح رویی گوچه‌فرنگی ($t=7/70$; $df=8,4$; $P=0.0001$) و سیب‌زمینی ($t=10/57$; $df=8,4$; $P=0.0001$) به صورت معنی‌داری بیشتر از سطح زیری بود. با این وجود در بادمجان ($t=1/94$; $df=8,4$; $P=0.80$) و فلفل ($t=1/42$; $df=8,4$; $P=0.612$) اختلاف آماری معنی‌داری بین میزان تخم‌ریزی در دو سطح برگ وجود نداشت. بر اساس نتایج به دست آمده، گوچه‌فرنگی مرجع‌ترین میزان برای تخم‌ریزی *T. absoluta* و در درجه بعد سیب‌زمینی است. مطابق نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر، مگیدو و همکاران (Megido et al., 2014) در بررسی‌های خود گوچه‌فرنگی را به عنوان میزان مرجع برای تخم‌ریزی مینوزگوچه‌فرنگی معرفی کردند.

جدول ۱ - میانگین (\pm SE) تخم‌ریزی شب‌پره مینوزگوچه‌فرنگی *T. absoluta* روی برگ گیاهان گوچه‌فرنگی سیب‌زمینی، بادمجان و فلفل در شرایط آزمایشگاهی.

Table 1. Mean (\pm SE) oviposition of *T. absoluta* on tomato, potato, eggplant and pepper leaves in laboratory conditions.

Host plants	Tomato	Potato	Egg plant	Pepper
	32.20 \pm 1.39a*	17.20 \pm 2.35b	6.40 \pm 2.65c	3.00 \pm 1.37c

*میانگین‌ها با حروف متفاوت در هر ردیف، اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد دارند.

نتایج میزان‌یابی مینوزگوچه‌فرنگی به دو صورت پذیرش یا عدم پذیرش چهار میزان گیاهی توسط شب‌پره‌های بالغ، در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۲ - میانگین (\pm SE) تخم‌ریزی شب‌پره مینوزگوچه‌فرنگی *T. absoluta* روی سطح روئی و زیری برگ گیاهان گوچه‌فرنگی سیب‌زمینی، بادمجان و فلفل در شرایط آزمایشگاهی.

Table 2. Mean(\pm SE) oviposition of *T. absoluta* on upper and lower surface of tomato, potato, eggplant and pepper leaves in laboratory conditions.

Host plant	Upper surface	Lower surface
Tomato	28.20 \pm 1.96a*	4.00 \pm 1.18b
Potato	15.80 \pm 1.65a	1.40 \pm 0.87b
Eggplant	5.60 \pm 2.33a	0.8 \pm 0.80a
Pepper	3.00 \pm 1.37a	0.00 \pm 0.00a

*میانگین‌ها با حروف متفاوت در هر ردیف، اختلاف معنی‌داری در سطح پنج درصد دارند.

جدول ۳ - تعداد پذیرش یا عدم پذیرش جهار میزبان گیاهی مورد آزمایش توسط شبپره مینوز گوجه‌فرنگی *T. absoluta* در شرایط تاریکی.

Table 3. Number of acceptance or rejection of four test host plants by *T. absoluta* in dark conditions.

Host plant	Acceptance	Rejection	Total
Tomato	17	3	20
Pepper	0	20	20
Potato	3	17	20
Eggplant	0	20	20
Total	20	60	80

بر اساس نتایج به دست آمده، ۸۵٪ حشرات ماده بالغ جفت‌گیری کرد، ترجیح بیشتری به گوجه‌فرنگی در مقایسه با سه میزبان دیگر داشتند ($\chi^2=52/80$; $P=0.0001$; $df=3$). این نتیجه احتمالاً می‌تواند دلالت بر وجود مواد شیمیایی از نوع کایرومون (Kairomone) بین گیاه میزبان (گوجه‌فرنگی) و مینوز گوجه‌فرنگی باشد (کایرومون‌ها مواد شیمیایی هستند که توسط گیاه میزبان تولید می‌شوند. تولید آنها به نفع دریافت کننده (حشره گیاه‌خوار) و به ضرر تولیدکننده (گیاه میزبان) است). مگیدو و همکاران (Megido *et al.*, 2014) در آزمایش‌های بیوایبی‌سنجه خود نشان دادند که رفتار میزبان‌یابی شبپره‌های مینوز گوجه‌فرنگی به شدت تحت تأثیر رایحه‌های متصاعد شده توسط میزبان گیاهی خود بود. پروفیت و همکاران (Proffit *et al.*, 2011) اثبات کردند که ترپن‌های خاصی در گیاه گوجه‌فرنگی وجود دارند که در جلب شب پره مینوز گوجه‌فرنگی موثر هستند. هم‌چنین، ترکیباتی دیگری مانند مونوترپین‌ها (نظیر α -pinene، α -myrcene، δ -2-carene، α -humulene، α -phellandrene، سسکوئی‌ترین (β -caryophyllene) و مقادیر کمی از α -terpinene) به صورت رایحه آزاد شده از گوجه‌فرنگی گزارش شده است (Megido *et al.*, 2014) که ممکن است در ترجیح این حشره موثر باشد. البته اثبات نقش موثر این ترکیبات در ترجیح شبپره مینوز گوجه‌فرنگی نیازمند بررسی‌های بیوشیمیایی می‌باشد. طی مرحله میزبان‌یابی، شبپره‌های ماده مینوز گوجه‌فرنگی می‌توانند مقادیر بسیار جزئی از ترکیبات موجود در رایحه میزبان‌های گیاهی را تشخیص دهند و رفتار تخم‌ریزی خود را دقت با آن تطبیق دهند (Proffit *et al.*, 2011). انتخاب میزبان گیاهی در سازگاری بالپولکداران بسیار اهمیت دارد. در بسیاری از بالپولکداران به ویژه بالپولکداران مینوز، لاروها توانایی حرکت چندانی نداشته و در واقع تمامی جیره غذایی و محل زندگی‌شان بستگی به انتخاب درست حشره ماده دارد. در بساری از موارد بیشترین میزان بقاء و سایر ویژگی‌های زیستی روی میزبان مرجع به مراتب بهتر از میزبان‌های غیر مرجع می‌باشد (Thompson & Pellmyr, 1991). به طور کلی نتایج تحقیق حاضر، نشان داد گوجه‌فرنگی و سپس سیب‌زمینی مرجع‌ترین میزبان‌های گیاهی برای تخم‌ریزی و میزبان‌یابی شبپره‌های ماده مینوز گوجه‌فرنگی می‌باشند. بنابراین از این نتایج می‌توان در اجرای یک برنامه موفق مدیریت تلفیقی آفت در سطح گلخانه‌ها و مزارع کشور استفاده کرد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از زحمات آقای دکتر آرش راسخ عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز و
حمایت‌های مالی معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز تشکر و قدردانی می‌شود.

References

- Cheraghian, A.** (2011) Introduce of *Tuta absoluta* (Povolny 1994) from I.R. of Iran, p.77.
In: International Symposium on Management of *Tuta absoluta* (Tomato borer) 16-18 November, Agadir .Morocco.
- Desneux, N., Wajnberg, E., Wyckhuys, K. A. G., Bugio, G., Apraoa, S., Vasquez, C. A. N., Cabrera, J. G., Ruescas, D. C., Pizzol, J., Poncet, C., Cabello, T. & Urbaneja, A.** (2010) Biological invasion of European tomato crops by *Tuta absoluta*: Ecology, geographic expansion and prospects for biological control. *Journal of Pest Science* 83, 197-215.
- Megido, R. C., Backer, L., Ettaib, R., Brostaux, Y., Fauconnier, M. L., Lognay, G., Francis, F. & Verheggen, F. J.** (2014) Role of larval host plant experience and solanaceous plant volatile emissions in *Tuta absoluta* (Lep.: Gelechiidae) host finding behavior. *Arthropod–Plant Interactions* 8, 293-304.
- Proffit, M., Birgesson, G., Bengtsson, M., Reis, R., Witzgall, P. & Lima, E.** (2011) Attraction and oviposition of *Tuta absoluta* females in response to tomato leaf volatiles. *Journal of Chemical Ecology* 37, 565-574.
- Thompson, J. N. & Pellmyr, R.** (1991) Evolution of oviposition behavior and host preference in Lepidoptera. *Annual Review of Entomology* 36, 65-89.
- Urbaneja, A., Gonzalez-Cabrera, J., Arn, J., & Gabarra, R.** (2012) Prospects for the biological control of *Tuta absoluta* in tomatoes of the Mediterranean basin. *Pest Management Science* 68, 195-204.